

Direcția pentru Cultură a Municipiului București

Intârzierile în emiterea avizelor de la Cultură ar putea fi reduse

• Dragoș Frăsineanu, director executiv al Direcției pentru Cultură a Municipiului București în dialog cu Emil Ivănescu, președintele OAR București

Numărul solicitărilor de avizare depuse la Direcția pentru Cultură a Municipiului București nu a scăzut pe perioada stării de urgență, așa cum ne-am fi așteptat, a spus Dragoș Frăsineanu, director executiv al acestei instituții, în dialogul purtat cu Emil Ivănescu, președintele OAR București.

Situația arată că proiectanții au lucrat foarte bine de acasă, adaptându-se procedurilor schimbate ale Direcției.

Dragoș Frăsineanu spune: "Declanșarea pandemiei și decretarea stării de urgență ne-a luat prin surprindere pe toți. În acest sens, a trebuit să adaptăm din mers întreaga activitate a DCMB la noua conjunctură. A fost un demers complicat. A trebuit să adaptăm întreaga structură funcțională a direcției, aceasta implicând o reconversie procedurală pe toate palierele operative ale activității: fluxul de documente, modul de evaluare a documentațiilor, relația cu publicul etc. Datorită specificului activităților, cel mai dificil a fost să reorganizăm activitatea de evaluare a Comisiei Zonale a Monumentelor Istorice (CZMI) de la modul clasic cu «planșe desfășurate» pe masa de ședințe a Comisiei la un sistem videoconferință on-line. Am reușit acest lucru prin colaborarea extraordinară între angajații DCMB și membrii CZMI. Astfel, pe perioada stării de urgență în trei ședințe on-line au fost analizate peste 150 de dosare. Numărul este cu mult sub volumul fiecăreia dintre ședințele din perioada non-pandemie, când se analizau uneori chiar și 100 de dosare."

De-a lungul timpului, numărul documentațiilor depuse spre avizare a crescut accelerat, Bucureștiul fiind un oraș foarte dinamic, cu un grad de dezvoltare rapid. Astfel, sistemul de evaluare proiectat cu mult timp în urmă face față cu greu noilor provocări.

De unde apar întârzierile în procesul de avizare

Fiecare componentă a evaluării, de la depunerea documentațiilor, făcută în această perioadă prin curier sau poștă, până la evaluare și transmiterea răspunsului, a reprezentat o provocare la care Direcția a trebuit să găsească soluții. Condițiile de muncă ale personalului și

Dragoș Frăsineanu, director executiv al Direcției pentru Cultură a Municipiului București

necesitatea aplicării tuturor cerințelor impuse de starea de urgență, lipsa unor dotări IT performante, lipsa unui sistem integrat digitalizat și a unor proceduri adaptive, alături de problema lipsei CD-urilor cu documentații în format digital, au reprezentat provocări ale perioadei.

Chiar și într-o perioadă "normală", direcția se confruntă cu numeroase probleme, dintre care domnul Frăsineanu amintește: numărul redus al angajaților, lipsa personalului calificat atestat, volum foarte mare de muncă, lipsa dotărilor etc. Numărul redus al personalului și lipsa specialiștilor atestați sunt cauzate în primul rând de nivelul foarte scăzut de salarizare. "Deseori, la momentul scoaterii la concurs a unor posturi, am avut surpriza să nu se prezinte nici un candidat", spune domnul Frăsineanu.

Peste aceste probleme de fond, dacă se adaugă numărul tot mai mare al documentațiilor obținut ca rezultat întârzieri în procesul de avizare. În ultimii ani, dar mai ales în anul 2019, DCMB a înregistrat o creștere explozivă a numărului de dosare depuse spre evaluare, ajungând în prezent la peste 250 pe lună. Din toate acestea rezultă foarte clar necesitatea dezvoltării DCMB, în primul rând prin creșterea numărului de angajați și dezvoltarea infrastructurii aferente, actualizarea cadrului legislativ și a normelor specifice de funcționare, subliniază directorul executiv al DCMB.

Emil Ivănescu, președintele OAR București

Trebuie să nu uităm că discutăm despre Direcția care avizează intervențiile asupra patrimoniului construit protejat din capitala României, capitală ce posedă 10% din numărul total al monumentelor istorice din țară, fiecare cu zona de protecția aferentă, la care se adaugă cele 98 de zone construite protejate, situri arheologice și situri urbane, toate impunând avizul DCMB. Nu numărul reprezintă singurul aspect demn de menționat, ci și dinamica specifică celei mai mari metropole a României.

Cu toate acestea, în structura organizatorică și funcțională generală, DCMB nu are un tratament diferențiat față de orice altă direcție din țară.

"Dacă în domeniul patrimoniului construit avem un oarecare echilibru în ceea ce privește răspunsul la provocările permanente, în cadrul patrimoniului mobil, situația este mult mai gravă", atrage atenția Dragoș Frăsineanu.

La un număr aproape asemănător de atribuții, implicând întreaga gamă de activități, de la avizare până la control, există un singur angajat care se ocupă de acest domeniu. "Am cerut sprijin. Am obținut, dar nu suficient. Ar fi un ajutor dacă am implica arhitecți stagiași, studenți și absolvenți ai facultăților de arte plastice și istorie", spune directorul executiv al DCMB.

Pe această direcție, filiala din București a Ordinului Arhitecților din România a inițiat programul "Arhitecți în Administrație", prin care

încurajează implicarea tinerilor arhitecți în administrație. În cadrul acestui program ar putea fi oferită stagiilor posibilitatea de colaborare cu DCMB.

”Avem nevoie de cel puțin 20 de arhitecți stagiași. În București există peste 2700 de monumente înscrise în Lista monumentelor istorice și trebuie să cunoaștem starea în care se găsește fiecare dintre ele. Oricare dintre funcționarii consilierii ai DCMB poate îndruma stagiași și studenți în practică. Ar trebui făcute echipe pentru fiecare sector în parte și, sub forma unor fișe privind situația și starea de conservare, să evaluăm toate aceste monumente. De asemenea, ar trebui verificate unele informații conținute de actuala Listă a monumentelor, care nu mai sunt de actualitate”, a spus Dragoș Frăsineanu.

O singură greșeală în Lista monumentelor istorice generează probleme foarte greu de gestionat

Lista monumentelor istorice se actualizează odată la 5 ani, iar în anul 2020 ea trebuie actualizată. În conținutul ei se regăsesc multe neconcordanțe cu realitatea. Lista trebuie actualizată, plecând de la situația existentă, în urma analizării fiecărei poziții din conținutul acesteia.

O singură greșeală în Listă generează un întreg lanț de probleme foarte greu de gestionat din punct de vedere administrativ. ”Ne-am dori foarte mult să inițiem, împreună cu alte instituții și organizații cu activitate în domeniul patrimoniului, un cadastru digital al monumentelor, care să prezinte o situație la zi și în continuă schimbare”, menționează directorul executiv al DCMB.

Direcțiile pentru Cultură și Institutul Național al Patrimoniului sunt instituții subordonate Ministerului Culturii și au atribuții bine stabilite. Colaborarea dintre DCMB și INP trebuie văzută ca un deziderat, este de părere domnul Frăsineanu. INP are angajați specialiști, pe care direcțiile nu îi au. Dar, pentru a stopa abuzurile pe monumentele istorice, este nevoie nu numai de colaborare cu INP ci și cu alte instituții

și organizații care au ca obiect de activitate protejarea patrimoniului. Și OAR București a înființat un grup de lucru pentru patrimoniu pentru a ajuta la depistarea intervențiilor ilegale pe monumente.

Calitatea slabă a documentațiilor contribuie la întârzierea emiterii avizelor de la Monumente

Durata mare de timp în care sunt emise avizele de la Monumente este cauzată, în principal, de numărul extrem de mare de documentații versus personal insuficient în cadrul Direcției, de lipsa totală a personalului specializat atestat MC, dar și de calitatea slabă a unora dintre documentații.

Legat de acest ultim aspect al calității documentațiilor, domnul Frăsineanu afirmă că se multiplică prin reveniri succesive, în vederea corectării și completării, acel număr mediu de 250 de documentații lunare, ducându-l la circa 400 de documentații.

Pentru o documentație greșit întocmită trebuie făcute numeroase adrese în care se solicită fie completarea în faza analizei de formă, fie corectarea după analiza de fond în cadrul Comisiei Zonale.

Lunar, direcția raportează pentru ședințele următoare circa 30% din numărul dosarelor analizate. Acest raport se adaugă noilor 250 de dosare depuse.

Normele în vigoare ce guvernează întreaga activitate au nevoie de îmbunătățiri și adaptări la realitatea prezentă.

În acest sens, un demers simplu în conținut dar complicat în realizare a dus la scăderea numărului de dosare evaluate în Comisie. Propunerea legislativă inițiată de DCMB și sprijinită de Ministerul Culturii, de a scoate de sub incidența Comisiei o serie de intervenții minore (lucrări de întreținere, reparații minore, bransamente, semnalistici) a dus la scăderea cu 30% a numărului de dosare analizate în Comisie, acestea rămânând în responsabilitatea angajaților DCMB. Pentru o desfășurare normală a activității,

conform atribuțiilor, numai în cadrul compartimentului Patrimoniu Construit, la un calcul simplu, pentru analiza tuturor documentelor într-un timp specific mediu, transformând totul în ore convenționale de muncă, rezultă un necesar de peste 25 de angajați. Ori, în acest compartiment lucrează efectiv 5 angajați. ”Aceasta este distanța între realitate și normalitatea ca deziderat”, subliniază Dragoș Frăsineanu.

Cum poate fi protejat patrimoniul industrial când proprietarii cer procent maxim de ocupare, uneori chiar peste limită

Este o întrebare dificilă, recunoaște Dragoș Frăsineanu, directorul executiv al Direcției pentru Cultură a Municipiului București. Implică o componentă morală foarte greu de gestionat. Ori, DCMB este doar una dintre verigile procesului de autorizare. Sunt multe instituții implicate și multe etape anterioare avizului DCMB. ”Cultura, cum le place multora să spună, nu ar trebui să avengeze regimul de înălțime sau POT și CUT, noi ar trebui să fim interesați doar de ilustrarea de temă, cum se fac integrările, cum se respectă contextul urbanistic”, spune domnul Frăsineanu. El este de părere că, legat de obișnuința proprietarilor de a cere procent maxim de ocupare, proiectantul ar trebui să îl îndrume pe beneficiar spre soluții sustenabile.

Patrimoniul industrial este categoria de patrimoniu cel mai greu de înțeles, existând încă foarte mulți, chiar și la nivelul specialiștilor, care nu îl acceptă ca partener cu drepturi depline în rândul celorlalte elemente de patrimoniu. ”Și mai puțini sunt aceia care înțeleg rolul industriei în istoria unei entități politico-teritoriale. Deseori, am auzit opinia că acestea sunt lucruri care trebuie să dispară pentru a face loc unor spații de locuit. Greșit! La nivel mondial, există numeroase exemple de refuncționalizare a acestor vestigii industriale, ele putând fi foarte bine integrate în peisajul urban actual.”, afirmă Dragoș Frăsineanu, director executiv al Direcției pentru Cultură a Municipiului București. ■

